

BOLETÍN ECLESIAÍSTICO

DEL

Obispado de Astorga.

SUMARIO. — Resolución sobre el rezo divino y exposición del Smo. — Advertencias para abrir el Sagrario y dar la Comunión, pág. 136. — Resolución sobre la procesión con el Santísimo, pág. 136. — Cánticos en lengua vulgar en la misa y procesión del Corpus, pág. 137. — Ex S. Penitentiaria Apostolica, pág. 138. — Sobre aniversario de la Dedicación de la Iglesia, pág. 139. — Deben tomarse luego los Santos Óleos, pag. 140. — Necrología.

Resolución de la Sagrada Congregación de Ritos á varias dudas respecto del rezo divino y exposición del Santísimo Sacramento.

Rmus. Procurator Generalis Congregationis SSmi. Sacramenti a Sacra Rituum Congregatione postulavit, ut sequentia Dubia declarare dignaretur, nimirum:

I. An in Ecclesia dicata SSmo. Eucharistiae Sacramento, quando fit officium de feria, debeat in suffragiis fieri commemoratio de SSmo. Sacramento, omissa commemoratione de Cruce, vel potius commemoratio de cruce, omissa commemoratione de SSmo. Eucharistiae Sacramento?

II. Sacra Rituum Congregatio, decreto 3 Aprilis 1884, benigne indulset Congregationi SSmi. Sacramenti, ut feria V. quae prima quolibet mensi occurrit, recoli valeat sub ritu duplici maiori Commemoratio sollemnis de SSmo. Eucharistiae Sacramento,

dummodo in eam feriam non incidat festum aequalis vel potioris ritus seu dignitatis.

Quaeritur 1.º An haec sollemnis Commemoratio habeat praecedentiam super festum secundarium eiusdem ritus, sed non eiusdem dignitatis, cuiusmodi esset festum B. M. V. tam in occurrentia quam in concurrentia?

2.º An eiusmodi sollemnis commemorationis in concurrentia cum festo secundario eiusdem ritus et eiusdem dignitatis Vesperae esse debeant de SSmo. Sacramento vel de sequenti?

III. An post expositionem privatam SSmi. Sacramenti, scilicet, aperto ostiolo tabernaculi, dari possit Benedictio cum eodem Venerabili Sacramento in pyxide recondito?

IV. Sacerdos celebrans coram SSmo. Sacramento patenter exposito dum in Evangelio dicit «Et Verbum caro factum est» genuflectit aliquantulum versus SSimum. Sacramentum:

Quaeritur: An debeat versus idem Venerabile Sacramentum inclinationem facere quotiescumque in lectione Evangelii pronuntiat nomen *Iesu*?

Et Sacra eadem Congregatio ad relationem infrascripti Secretarii, exquisito voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, dubiis mature diligenterque perpensis, respondendum censuit:

Ad I. Affirmative ad primam partem: Negative ad secundam.

Ad II. Negative ad primam quaestionem. Quoad alteram, totum de Festo cum commemoratione Officii votivi.

Ad III. Affirmative.

Ad IV. Affirmative. Atque ita rescripsit. Die 30 Novembris 1895.—Caj. Card. Aloisi-Masella, S. R. C. Praef.—A. Tripepi, Secretarius.

An in expositione privata, quando populus benedicitur cum Sanctissimo Eucharistiae Sacramento, pyxide clauso, ipsa pyxis cooperienda sit velo humerali?—Affirmative S. Rit. Congr. 21 Februarii 1896.

De Thure adolendo Sacramento in ejusdem expositione.

Verum ne est SS. Sacramentum esse thurificandum omnino tam ante quam post expositionem?—Resp. Negative. Nulla id lex

jubet, et usus observantiorum Ecclesiarum Urbis (Romæ) est omnino contrarius. Excipe casum, quo post Benedictionem exponatur sub Baldachino. (Ephemerides liturgicæ. Januar. 1896.)

Advertencias de la Sagrada Congregación de Ritos sobre abrir el Sagrario y la Administración de la Sagrada Comunión á los fieles.

I. In quadam Ephemeride gallica legitur, Sacerdotem posse pro sua privata devotione Sacrum Tabernaculum aperire, pro Sacramenti adoratione, preces ad libitum fundere, ac deinde illud claudere. Idque dicitur legitime inferri a quibusdam S. R. Congregationis Decretis. Nomine et auctoritate Sacri Tribunalis rituum, omnes lectores nostros certiores facimus, quod Ephemerides gallica vulgavit, esse *simpliciter* falsum, et illationem esse prorsus *illegitimam*. Expositio privata differ a solemnibus, quod illa fit cum pyxide, ista cum Ostensorio sed utraque instituta est ad bonum publicum, nullo pacto private personæ.

II. In alia legitur. Communionem fidelibus non posse impertiri sine gravissima causa, neque immediate ante, neque immediate post missam; et adducitur ad rem recentius quoddam S. R. Congregationis Decretum. Eodem nomine eademque auctoritate declaramus, et *simpliciter* falsum quod asseritur, et apocryphum, si extet, Decretum, quod in genere nominatur, sed non affertur Ad rem valeat sequens declaratio data die 28 Novembris 1895.

«Nullum extat decretum S. R. Congregationis quod prohibeat Communionem fidelium ante vel post missam: et tum Director *Ephemeridum liturgicarum*, tum Director *Analect. Ecclesiasticæ* curent, ut huiusmodi resolutio lectoribus innotescat.»

PHILIPUS DI FABIA *Substitutus S. R. C.*

Communio fidelium immediate post missam permittitur ex Ritualis Rubrica, uti sacerdotes norunt; *ex rationabili* quidem causa ait Rituale, sed haec, temporum nostrorum conditione

perpensa, facile ades, semperque generaliter adesse censendum est, quando Communio petitur. Posse etiam immediate ante Missam Communionem distribui indubium est, eadem ut supra extante causa, eodemque, ut diximus, modo intellecta quamvis Rituale de hoc sileat. Ita fert communis et laudabilis praxis Urbis: hic est Ecclesiae sensus: hoc omnino tenendum, atque ita se gerendum.

III. Nomine tandem et auctoritate eiusdem S. R. Cong., omnium in memoriam redigimus. Reliquias quascumque et corpora Beatorum non posse in publicis supplicationibus deferri, uti deferri possunt Reliquiae et Corpora Sanctorum.

Hæc prohibitio sua gravitate pollet, legemque infringere, toties per Decreta seu particularia seu generalia et a Summis Pontificibus confirmata, nemini licet.

ALMERIEN Dubium quoad delationem Imaginis B. V. Mariae in processionibus cum SSmo. Sacramento.

In Oppido vulgo Gergal Dioeceseos Almeriensis in Hispania, mos est ut Dominica secunda Mensis Septembris in honorem Beatae Mariae Virginis, vespertinis horis fiat processio religiosa, in qua Imagines sive Reliquiae ipsius Beatae Virginis, Sancti Iosephi ac aliorum Sanctorum circumferantur, una cum Augustissimo Eucharistiae Sacramento. Hinc parochus eiusdem Oppidi dubitans, an huiusmodi praxis sit plane conformis Rubricis ac Decretis, à S. R. Congregatione sequentis Dubii solutionem humillime flagitavit, nimirum:

Utrum extra festum Corporis Christi eiusque octavam, liceat in honorem Beatae Mariae Virginis aut Sanctorum in Vespertinis processionibus deferre Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, et etiam Imagines sive Reliquias ipsius Beatae Virginis ac Sanctorum?

Sacra porro Rituum Congregatio ad relationem infrascripti Secretarii, audito voto Commissionis Liturgicae, omnibus mature expensis, rescribendum censuit:

Ad Dubium: *Affirmative de consensu Ordinarii quoad primam partem: Negative quoad secundam.*

Atque ita servari mandavit.

Die 31 Ianuarii 1896.

CAJ. CARD. ALOISI MASELLA S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

ALOISIUS TRIPEPI, S. R. C. Secretarius.

CANTICOS EN LENGUA VULGAR DURANTE LA MISA.

Bisarchien.—Rector Parochialis Ecclesiae loci vulgo *Ozieri*, intra fines Dioeceseos Bisarchien, in Sardinia, de consensu sui Rmi. Episcopi, à Sacra Rituum Congregatione sequentis Dubii solutionem humillime postulavit, nimirum:

«An in eadem Parochiali Ecclesia à fidelibus intra Missam cani possint juxta antiquum morem, à nonnullis annis interruptum, preces in honorem Sancti vel Mysterii, cujus festum agitur?»

Sacra porro Rituum Congregatio, referente subscripto Secretario, atque exquisito voto Commissionis Liturgicae, rescribendum censuit:

Affirmative de consensu Ordinarii quoad Missam privatam: Negative quoad Missam solemnem sive cantatam juxta Ordinationis pro Musica Sacra Articulum septimum et octavum; non obstante Decreto die 21 Junii 1878 dato et aliis quibuscumque. Atque ita servari mandavit. Die 31 Jan. 1896.—CAJ. CARD. ALOISI MASELLA, S. R. C. Praef.—A. TRIPEPI, Secretarius.

De Cantu in processione CORPORIS CHRISTI

Possunt ne fideles in processione *Corporis Christi*, postquam clerus litúrgico idiomate hymnos et psalmos cantaverit, laudes Sacramenti lingua vernácula canere?

Resp. Affirmative.—Ephemerides Liturgicae n. 10. 1895.

Resolución de la Sagrada Congregación del Índice acerca de la facultad de leer libros prohibidos por los Ordinarios.

Quum Episcopus Placentinen prohibuisset in sua dioecesi ne diarium aliquod legeretur, ab H. S. Cong. Indicis, fuit quaesitum:

«Utrum qui habet generalem facultatem legendi libros in Índice librorum prohibitorum contentos, legere licite possint»

»etiam libros ab Ordinario proscriptos, sine speciali ejusdem Ordinarii licentia?»

Responsum fuit: *Negative.*

EX S. POENITENTIARIA APOSTOLICA.

Dubia quoad absolutionem complicis in peccato turpi.

Iam quassum fuit a S. Poenitentiaria «An incurrat censuras, in absolventes complicem, in peccato turpi latus, qui complicem quidem absolvi sed complicem qui complicitatis peccatum in confessione non declaravit.»

Et S. Poenitentiaria die 16 maii 1877 respondendum censuit: *Privationem jurisdictionis absolvendi complicem in peccato turpi, et adnexam excommunicationem, quatenus confessarius illum absolverit esse in ordine ad ipsum peccatum turpe, in quo idem Confessarius complex fuit.*

Hanc vero responsionem quidam ita interpretantur, ut excommunicatio in absolventes complicem lata fere semper eludii possit. Siquidem ad hoc sufficeret poenitentem complicem a confesario praemoneri de peccato huiusmodi non declarando. Sic enim, iusta eosden absolvens complicem, semper immunis a censura evaderet.

Ad praecabendos in re tanti momenti abusus, postulans duas sequentes quaestiones sacrae Poenitentiariae proponit:

I. An effugiat censuras, in absolventes complicem, in re turpi latus, Confessarius, qui complicem, sed de peccato complicitatis in confessione tacentem, absolvit; quamvis certus sit, complicem non adisse alium sacerdotem, nec ideo fuisse absolutum a peccato complicitatis. Ratio dubitandi videtur esse, quia in tali casu, quamvis peccatum complicitatis non subiciatur clavibus a poenitente, confessarius tamen non potest absolvere complicem ab aliis peccatis, quim eo ipso indirecte saltem; eum absolvat a peccato complicitatis, quod scit non adhuc fuisse clavibus rite subiectum, neque ideo remisum.

II. An incurrat censuras in absolventes complicem in peccato turpi latus, confessarius qui ad vitandas praefatas censuras induxit *directe* vel *indirecte* poenitentem complicem ad non declarandum peccatum turpe, cum ipso commissum, et deinde complicem absolvit, sed peccatum complicitatis non declarantem.

Ratio dubitandi est quia *nemini fraus sua patrocinari debet*; insuperque si, talia agendo, confessarius censuras praecaveret, iam prohibitio absolvendi complicem, sub poena excommunicationis, illusoria plerumque videretur.

Directe autem confessarius inducit pœnitentiam quando positive et explicite eum præmonet de tacendo peccato complicitatis, quia v. g. illud iam novit et declaratio illius esset inutilis. *Indirecte* vero inducit quando confessarius suadere conatur pœnitentem, sive quod actio turpis cum ipso commissa non est peccatum, sive saltem non tam grave, ut ipse inquietari debeat; unde pœnitens concludit ipsi licere non declarare tale peccatum, et ab eo declarando revera abstinet.

Sacra Pœnitentiaria, nature consideratis expositis, et approbante SSmo. Dno. Nostro Leone PP. XIII, declarat: *excommunicationem, reservatam in Bulla Sacramentum pœnitentiae non effugere confessarios absolventes vel fingentes absolvere eum complicem, qui peccatum quidem complicitatis, a quo nondum est absolutus, non confitetur sed ideo ita se gerit, quia ad id Confessarius pœnitentem induxit, sive directe, sive indirecte.*

Datum Romæ in Sacra Pœnitentiaria die 19 Februarii 1896.
—R. Card. MONACO P. M.—A. CAN. MARTINI S. P. Secretarius.

DECRETUM GENERALE Anniversarii Dedicationis Ecclesiae.

Ad omnes in posterum controversias circa Anniversarium Dedicationis Ecclesiae penitus evellendas, S. R. Cong. Comitum pro nova collectione authentica Decretorum evulganda, subsignata die ad Vaticanum habitis, statuit ac declaravit: I. Dedicationem Ecclesiae, eiusque proinde Anniversarium esse festum Domini. II. Hinc Ecclesiae propriae Anniversarium iuxta Rubricas solemnius et primum, aliis quibuscumque locorum festis, etiam Patroni et Titularis, esse per se preferendum, tam in occurso quam in concursu: permitti nihilominus, ut patroni festum, cuiuscumque sit personalis dignitatis, ratione feriatiōnis prædicto Anniversario præferatur. III. Anniversarium vero Dedicationis Ecclesiae non propriae, uti secundarium habendum esse etsi cum aliis quibuscumque festis occurrat vel concurrat, servandas esse Rubricas in Decretum Gener. super primariis et secundariis festis. IV. Eiusdem autem Dedicationis Ecclesiae sive propriae sive non propriae, Anniversario occurrente, vel concurrente, cum festis solemnioribus universalis Ecclesiae, hæc semper illi prævalere, personali etiam dignitate posthabita, iuxta Rubricas. V. Quamvis fixa esse debeat illa die anniversaria Dedicationis Ecclesiae, qua infra annum a consecratione recurrit: nihilominus Episcopo Ecclesiam consecranti ius in hæerere, iuxta Decreta alias edita aliam diem fixam, vel etiam Dominicam, dummodo in

consecrationis actu, seligendi pro illius Anniversario quotannis solemnus celebrando, exceptis duplicibus primæ et secundæ classis universalis ecclesiæ, necnon quibuscumque Dominicis privilegiatis, et duplicibus primæ classis Ecclesiarum particularium.—Atque ita servari mandavit.—Die 4 Februarii 1896.

CAJ. CARD. ALOISI MASELLA S. R. C. *Præf.*

L. † S.

Aloisius Tripepi, S. R. C. *Secretarius.*

NECESIDAD DE PROVEERSE EN SEGUIDA DE LOS SANTOS ÓLEOS

Anneccien.—Instante Rmo. Dno. Episcopo Anneccien, ut in universis Parœciis suæ Diœceseos, de Apostolica venia permittatur usus sacrorum Oleorum, anno præcedente benedictorum. usque ad Sabbatum ante Petecostem exclusive, ne eo tempore absint a propriis Parœciis, Rectoris vel vicarii. quorum ministerio Christifideles egent: S. R. Congregatio, referente subscripto Secretario, iuxta votum Commissionis Liturgicæ, rescribendum censuit: Parochus curet ut Presbyter, vel Clericus, si possibile sit in Sacris constitutos, nova Oleo Sacra recipiat. Quod si aliquod adhuc extet impedimentum, idem parochus, vel per se, vel per alium, Sacerdotem, benedicat fontem sine sacrorum Oleorum infusione, quæ privatim opportuno tempore fiet: nisi aliquem baptizare debeat, tunc enim in ipsa benedictione solemniter vetera Olea infundeat. Atque ita servari mandavit. Die 31 Januarii 1896.—CAJ. CARD. ALOISI MASELLA, S. R. C., *Præf.*—A. TRIPERI, *Secretarius.*

Continúa abierta la suscripción para las desgracias de Molinaferrera.

NECROLOGÍA

En 14 de Abril falleció D. Domingo Antonio López Alvarez, párroco de Carral, en el Arciprestazgo de Vega y Ribera.

En 22 del mismo D. Nemesio Yañez González, Coadjutor de S. Lorenzo de Trives.

En 7 de los corrientes falleció D. José Bardón y Bardón, párroco de Villar, en Omaña.

R. I. P.

ASTORGA:—Imp. y Lib. de la Viuda é Hijo de López, Rua, 5 y 7.